

Г Л А В А XVII.

За гръцкото възстание, или — за Гръцата „Завѣра“ въ 1820-21 година. —

По това време вжрлуваха твхрдѣ злѣ настроенитѣ Еничери и Делибашіи надѣ Българитѣ и надѣ Гърцитѣ. Въ времето на горѣупомянатата война впрочемъ, Българскитѣ и Гръцкитѣ волинтири заедно-дружно дѣйствоваха противъ Турцитѣ и спомагаха на Руситѣ: „за освобожденіето на Христіянството отъ турското владичество;“ и тая бѣ дѣйствителната главна причина, въджхната у Българитѣ, у Гърцитѣ и у Власитѣ за да вжзстанатъ противъ Турцитѣ: „за Христіянската Вѣра.“ Това начало или тая лозинка „за Вѣра,“ таинствено присѣдини тогавашнитѣ наши Единородци къмъ Гърцитѣ, и спорядъ това, тѣ имъ твхрдѣ много помогнахъ въ тѣхнитѣ вжзстаннически движенія до самото имъ освобождение. За жялостъ обаче Гърцитѣ вмѣсто благодарностъ къмъ Българитѣ за такивато имъ самоотверженни подвиги, трудяха се да изстребятъ у тѣхъ всеѣко народно чювство, и да ги слѣятъ съ тѣхната народностъ; за това впрочемъ ще се хортвува по пространно при разглѣжданьето на черковнія вопросъ. —

Въ 1821 година се поченж правилното и рѣдовното вжзстание на Гърцитѣ; които—отъ една страна дѣйствоваха въ Морея или Еллада, подѣ името на „клефти“ (хайдути), а отъ друга страна въ Влашко се устрояваше, и—се образуваше по рѣдовно това вжзстание отъ тогавашнія Влашки Князь Ипсиланти, родомъ Гръкъ; и спорядъ както и по горѣ спомѣнжхми, това гръцко вжзстание не се казваше че е „за народностъ“ (гръцка разумѣва се), но—„за Вѣра;“ тхй се оно називаваше до самото освобождение на Гърція, даже и Турцитѣ називаваха тогавашнитѣ вжзстанници: „Завѣраджій“ и не само Гърцитѣ, но и Българитѣ, които бѣхж зели участіе въ гръцкото вжзстание, или по отсетнѣ вжзставахж противъ турското владич-